

به نام خدا

سرو خمره ای بومی چین است، در چین به نام درخت زندگی شناخته می شود، شاید این نام بر اساس طبیعت همیشه سبز و بدون تغییر درخت در آب و هوای سرد و خشک شمال غرب چین باشد. نوع پا بلند این درخت در ایران با نام سرو تبری شناخته می شود. از سوزنی برگان همیشه سبز است، دارای برگهای فلس مانند به صورت جفت های متقابل و کمی پهن می باشد که به حالت ورقه مانند به رنگ سبز روشن هستند. میوه آن گرد یا بیضی شکل و کبود رنگ است و ترشحات صمغی کبود یا نقره ای سطح آن را فرا گرفته است. از این گیاه به منظور کاشت تک درخت یا دیوار سبز استفاده می شود. فرم درختی آن به ارتفاع 5 تا 7 متر می رسد، انواع پاکوتاه این گونه رشد کندی دارد و پس از 10 سال به 150 سانتیمتر می رسد.

این درخت خزان ندارد و همیشه سبز است و مخصوص مناطق معتدله تا نیمه سرد است اما با شرایط مناطق گرمسیر نیز سازگاری یافته است. این گیاه برای کاشت در کنار خیابان، پارک های جنگلی و کمر بند سبز مناسب نیست اما برای کاشت در وسط بلوار به شرطی که عرض آن بیشتر از 4 متر باشد و درای زهکش مناسب باشد و برای پارک های شهری، میادین و منازل و اماکن عمومی با فضای سبز و وسعت زیاد مناسب می باشد.

این گیاه مقاوم به شرایط نامساعد و کم آبی و خشکی و سرما است ،مکان های آفتابی را می پسندد. حداقل دمای مورد تحمل 10 – سانتی گراد است. در سال اول رشد بسیار کمی دارد و برای زمستان اول بهتر است در گلخانه بماند و سپس در فصل بهار به فضای باز برده شود.

روش ازدیاد گیاه :

کاشت بذر در خاک سبک

کاربرد :

کاشت به عنوان تک درخت زینتی ، کاشت به منظور ایجاد دیوار سبز و یا کاشت چندتایی

نیازها :

خاک عمیق لوم مرطوب ، با نیاز آبی متوسط ، مکان آفتابی ، آب و هوای معتدل و مرطوب تا سرد

سروها، هر دو خاک اسیدی و قلیایی را تحمل میکنند ، اما ترجیح می دهند خاک کمی اسیدی باشد. در انواع خاک ، از خاک رس به لومی شنی رشد خوبی دارند. خاک مرطوب با زهکش مناسب را ترجیح می دهند، ماندگاری آب و باتلاقی شدن خاک را تحمل نمی کنند و خیلی زود دچار پوسیدگی می شوند.

پس از انتخاب مکان مناسب، چاله ای عمیق و گسترده در خاک ایجاد می کنیم با مخلوطی از کمپوست و خاک ، زغال سنگ نارس و ماسه چاله را پر می کنیم. سپس به خوبی آبیاری می کنیم تا رشد ریشه های جدید آغاز شود، چند هفته اول خاک باید مرطوب نگه داشته شود، در دوره گرم و خشک تابستان آبیاری باید منظم و عمیق انجام شود. جهت حفظ رطوبت نیز می توان در سطح خاک از مالچ استفاده کرد. بهتر است سرو خمره ای پا کوتاه را در مکانی کاشت که از وزش باد های گرم و سرد در امان باشد.

پس از مراقبت از گیاه در چند سال اول، مهمترین اقدام برای حفظ فرم گیاه هرس است. اکثر مردم تمایل دارند این گیاه را چند بار در سال هرس کنند، در حالی که هرس بهتر است یک بار در سال در پاییز یا اوایل زمستان انجام شود. اگر هرس در تابستان انجام شود، رنگ شاخه ها به قهوه ای متمایل می شود. اگر هرس در زمستان یا پاییز انجام نشود می توان اوایل بهار زمانی که هنوز جوانه ها ظاهر نشده اند ، هرس را انجام داد.

برای گیاهان جوان از کودی با درصد «فسفر» بالا استفاده کنید تا ریشه ها به خوبی توسعه یابند، سرو های بالغ نیاز به کود زیادی ندارند و کود دهی بهتر است هر چند سال یکبار اوایل بهار انجام شود. در صورت مشاهده علائم کمبود می توان از کود متعادل که عناصر غذایی لازم را به نسبت مساوی دارد، استفاده کرد.

دوره گل دهی در این گیاه از اسفند شروع می شود و تا 30 روز ادامه دارد، میوه دهی در اواخر پاییز و به مدت 30 الی 40 روز می باشد. تکثیر این درخت از طریق کاشت بذر صورت می گیرد. بهترین زمان کاشت بذر در پاییز و در یک قاب سرد می باشد.

دیگر خواص آن:

جوشانده بندها و مفصل های شاخه های درخت در استعمال داخلی برای سرماخوردگی و روماتیسم نافع است و در استعمال خارجی برای رفع ناراحتی های پوستی مفید می باشد. از رزین آن مخلوط با رزین کاج برای تحلیل تومور استفاده می شود. با گرد پوست سفید آن مخلوط با موم و چربی خوک پمادی درست می کنند که برای معالجه سوختگی از آتش و یا آب مفید است و برای رویش مو در محل زخم ها که موی آن ریخته باشد نافع است. در هند و چین از گرد برگ های آن به عنوان قاعده آور و از تخم آن چون تونیک برای تقویت نیروی جنسی می خورند و در موارد اسهال خونی و تهوع نیز بسیار مفید است.

منابع:

سایت نارگیل (<https://nargil.ir/>)

سایت عطارک (<https://attarak.com/>)

سایت گیاه پزشکی (<https://giah-pezeski.ir/>)